

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

PRESIDÈNCIA DEL GOVERN

Núm. 25070

Llei 17/2001 de 19 de desembre, de protecció ambiental de Ses Salines d'Eivissa i Formentera.

EL PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulga la següent.

LLEI

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La protecció de la biodiversitat s'ha convertit en un dels reptes majors de les societats humanes en el camí de reequilibrar les relacions amb la resta de la natura i permetre, així, un avenir bo i ple d'oportunitats per a les futures generacions humanes. La Convenció sobre la biodiversitat signada a la Cimera de la Terra de Río de Janeiro el 1992 n'és, en aquest sentit, pel seu caràcter global, una fita fonamental. Per tal de donar-li contingut real, el Parlament Europeu va adoptar el 1998 una estratègia per a la conservació de la biodiversitat en la qual es donava especial rellevància a àmbits com la conservació dels recursos naturals, l'ordenació territorial, el turisme i l'agricultura.

La Mediterrània és un centre important de la biodiversitat del planeta. La nostra mar i les zones humides del seu voltant tenen una importància especial com a corredors biològics per a les aus migratòries i nidificants que fan vida entre el nord d'Europa i Àfrica. La Unió Europea ha impulsat mesures cada cop més integrades de protecció d'aquestes espècies i hàbitats, conscient de la seva vàlua ecològica. Així ho palesen la Directiva 79/409/EEC de conservació de les aus silvestres, la Directiva 92/43/EEC de conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestres o la Directiva 85/337/EEC d'avaluació d'impacte ambiental, ampliada amb la Directiva 97/11/EC, a fi de facilitar la valoració integral dels impactes en àrees d'especial riquesa natural. Mitjançant instruments de gestió i promoció ambientals, com la creació de la Xarxa Natura 2000 o el programa Life-Natura, la Unió Europea esdevé, cada cop més, un agent actiu en favor de la protecció ecològicament sensata del planeta.

Ses Salines d'Eivissa i Formentera constitueixen un exemple paradigmàtic de la riquesa de la biodiversitat mediterrània. La seva singularitat rau a constituir un àrea de descans, de nidificació, per a la fauna ornítica en les seves migracions transcontinentals entre el nord i el sud. Com a espai natural d'especial interès engloba un conjunt d'hàbitats terrestres i marins, amb valors ecològics, paisatgístics, històrics i culturals de primer ordre a escala internacional. Inclou importants poblacions d'aus aquàtiques i marines nidificants, hivernants i migrants, abundants poblaments de nombroses espècies i races endèmiques de flora i fauna, recursos marins pesquers de gran transcendència local, com també una gran varietat de valuosos paisatges naturals que les han convertides en un dels principals atractius turístics de les Pitiüses. La presència de la mil·lenària indústria extractiva salinera, amb tot el seu valor històric, cultural i socioeconòmic, hi afegeix, a més, una singularitat paisatgística de gran bellesa i rellevància, perfectament integrada amb els ecosistemes naturals. Nombrosos són els reconeixements legals de la importància de ses Salines d'Eivissa i Formentera. Ha estat declarada zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA), d'acord amb la Directiva 79/409/CEE (LCEur 1979\135) sobre conservació de les aus silvestres. El 28 de maig del 1993, el Consell de Ministres d'Espanya va resoldre autoritzar-ne la inclusió en la llista del Conveni sobre zones humides d'importància internacional (RAMSAR) com a hàbitat per a les aus aquàtiques. Així mateix, podem trobar-hi prop d'una trentena d'elements entre espècies i grups animals, espècies vegetals i hàbitats inclosos en les llistes de la Directiva 92/43/CEE de conservació d'hàbitats i de la fauna i la flora silvestres.

Diversos han estat els intents recents de protegir legalment ses Salines d'Eivissa i Formentera davant la pressió turística i urbanitzadora. Tots ells han estat encoratjats per una sostinguda demanda ciutadana de respecte i protecció per un dels darrers i més importants espais naturals ben conservats de les Illes. En primer lloc, la Llei 1/1991, de 30 de gener (RCL 1991\988), modificada a la baixa quant a garanties de protecció ambiental per la Llei 7/1992, de 23 de desembre (RCL 1993\536), del Parlament de les Illes Balears. En segon lloc, la Llei estatal 26/1995, de 31 de juliol, va declarar-les reserva natural.

Contra l'esmentada Llei estatal 26/1995 fou interposat recurs d'inconstitucionalitat pel Parlament de les Illes Balears, en data 31 d'octubre de 1995, i pel Govern de les Illes Balears, en data 13 d'octubre de 1995. Aquests

recursos no s'adrecen, en cap cas, a qüestionar la necessitat de preservació i gestió ambientalment sostenible de ses Salines d'Eivissa i Formentera, sinó que es fonamenten exclusivament a reclamar per a la comunitat autònoma el dret exclusiu a declarar quines han de ser les àrees naturals que s'han de protegir a les Illes Balears sense interferència de l'Estat central. Aquests recursos es van veure afectats per la Sentència del Tribunal Constitucional de 26 de juny de 1995, que declara que, fins i tot quan afecti els béns assenyalats en l'article 3 de la Llei estatal 22/1988, de 28 de juliol, de costes, correspon a la comunitat autònoma la declaració de parc natural o reserva natural (fonament jurídic II apartat e).

L'article 11.7 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears atribueix el desplegament legislatiu i l'execució en el marc de la legislació bàsica de l'Estat de la protecció del medi ambient, sobre normes addicionals de protecció, els espais naturals protegits i l'ecologia. Atès que la Llei 4/1989 esmentada és la llei estatal de referència, aquesta atorga, en el seu article 21, a la comunitat autònoma la competència per declarar figures de protecció mediambiental. De fet, el mateix Parlament de les Illes Balears, en la sessió de dia 20 de maig del 1997, va acordar que ses Salines d'Eivissa i Formentera fossin declarades parc natural.

És davant aquesta situació d'insostenibilitat ambiental creixent de l'espai natural, i de conformitat amb la doctrina de la Sentència del Tribunal Constitucional de 26 de juny del 1995, és urgent i oportuna la creació d'una figura de protecció que garanteixi una adequada conservació d'aquest enclavament, de manera que sigui ambientalment i políticament acceptable, i donar així solució definitiva a la preservació de ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Aquesta llei declara parc la zona de ses Salines d'Eivissa i Formentera i amplia els límits de la Llei 26/1995, per tal d'adaptar-los a la proposta de la Xarxa Natura 2000 i per a recollir l'existència de praderies de posidònia oceànica de gran valor, que varen merèixer la seva consideració com a patrimoni de la humanitat per part de la UNESCO. A l'espera de la planificació mediambiental que es veurà reflectida en l'aprovació d'un pla rector d'ús i gestió del parc, s'hi preveuen l'establiment d'una zona perifèrica de protecció i l'existència d'una zona socioeconòmica d'influència. Es prohibeixen amb caràcter general una sèrie d'activitats que suposen una alteració física o funcional dels ecosistemes del parc natural, i es demoren al futur pla rector d'ús i gestió la regulació i el detall d'aquelles activitats que siguin compatibles amb la declaració d'aquesta llei. A continuació, s'hi preveuen els instruments de planificació i desenvolupament de la gestió del parc.

La mateixa llei esbossa els òrgans de gestió i de direcció del parc, i preveu un règim vital de col·laboració amb les administracions insulars i municipals directament implicades en la protecció del parc; també s'hi preveu la creació d'un patronat, la posada en funcionament del qual ha de donar l'oportunitat de participar en la gestió del parc a moltes institucions i organitzacions públiques i privades.

Per acabar, les disposicions addicionals de la llei determinen tot un règim urbanístic, aplicable a les zones incloses en el parc i a la seva zona perifèrica de protecció, amb la finalitat de convertir en una realitat efectiva l'objectiu d'aquesta llei.

L'entrada en vigor d'aquesta llei suposa el desplaçament de la Llei estatal 26/1995, de 31 de juliol, dins l'àmbit territorial de les Illes Balears, als efectes d'evitar que l'eventual declaració d'inconstitucionalitat d'aquesta no hagi de comportar la pervivència dels seus efectes en mancar de regulació pròpia, d'acord amb la doctrina establerta pel Tribunal Constitucional en el fonament 5 de la Sentència del TC 102/1995.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 1. Objecte i àmbit territorial.

1. Es declara parc, amb la denominació de parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, l'àrea terrestre, marina i d'estanys saliners que està compresa dins els termes municipals de l'illa de Formentera i de Sant Josep de sa Talàia, a l'illa d'Eivissa, i les seves aigües interiors, amb els límits que es detallen a l'annex I (10 plànols) i a l'annex II (2 plànols) d'aquesta llei.

2. Amb la finalitat d'assolir una protecció especial, es declaren reserva natural l'Estany Pudent, Punta Prima, la zona costanera de Can Marroig (de sa Punta des Banc a sa Punta de sa Pedrera), es Puig des Falcó, les zones representatives de s'Espalmador, els illots de s'Espardell i s'Espardelló, Illa dels Porcs, es Penjats, Illes Negres, Caragolé, Gastavi, Malvins (Malví Pla i Malví Gros), es Daus (Dau Gros i Dau Petit) i l'Esponja, ubicats dins l'àmbit del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, i amb la delimitació concretada a l'annex I d'aquesta llei.

Article 2. Finalitat.

La declaració de parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera i de les seves àrees de reserva té com a finalitat:

- a) la conservació íntegra, la rehabilitació i la recuperació del seu patrimoni natural, paisatgístic i etnològic;
- b) la difusió pública i l'ús pedagògic dels seus valors ambientals i humans;

- c) constituir un àmbit privilegiat d'estudi i investigació científica sobre espècies i hàbitats humits del bioma mediterrani;
- d) aconseguir un ús turístic i recreatiu ecològicament adequat, atent a la vocació natural i cultural de l'àrea;
- e) aconseguir una gestió ambientalment sostenible a llarg termini.

Article 3. Objectius de conservació.

Els objectius de conservació, que s'han de desenvolupar en els instruments de planificació prevists en aquesta llei, han de promoure, com a mínim, els aspectes següents:

- a) la preservació de la biodiversitat marina, amb especial atenció a la preservació de les praderies de posidònia, i fixar les limitacions escaients per a les activitats pesqueres i de navegació;
- b) la preservació de les espècies endèmiques de flora i fauna;
- c) la conservació i la recuperació dels sistemes dunars i la seva vegetació;
- d) la protecció de l'avifauna, especialment la migratòria, i del seu hàbitat;
- e) la conservació i la millora dels boscos, especialment dels savinars;
- f) la preservació del litoral i de les platges;
- g) la implantació de tècniques ecològicament sostenibles d'explotació agrícola, ramadera i forestal;
- h) la conservació i la recuperació de l'activitat salinera de manera compatible amb la màxima preservació possible de l'actual estructura de canals i estanys;
- i) l'ordenació dels usos públics, amb especial atenció a l'ús turístic, que s'ha d'ajustar al que preveu la Carta europea de turisme sostenible en els espais protegits.

Article 4. Usos prohibits i compatibilitats.

1. Amb caràcter general, queden prohibides totes les activitats que suposen una alteració física o funcional dels ecosistemes que alberga el parc, com també totes les activitats que suposen un aprofitament consumptiu dels recursos naturals.

2. Queden expressament prohibides les activitats de naturalesa extractiva i aquelles que comportin modificació de la geomorfologia actual de la zona.

3. Això no obstant, en el parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, s'han de mantenir i s'ha de donar suport a aquells usos i activitats tradicionals, com són les activitats agrícoles i forestals, salinera, pesquera i de caça, i també la d'investigació, que el pla rector d'ús i gestió hagi declarat compatibles i n'hagi regulat el desenvolupament. En concret, en consideració a les característiques de la zona declarada com a parc, s'ha de donar suport a les activitats següents:

- a) La conservació, recuperació i modernització ecològicament sostenible de l'activitat salinera a fi d'adaptar-se a les noves necessitats.
- b) L'ús de tècniques d'aqüicultura ambientalment compatibles amb la conservació biològica del parc.

Capítol II. Règim de protecció.

Article 5. Règim específic de protecció del paisatge.

De conformitat amb les previsions que s'estableixen al Pla d'ordenació dels recursos naturals en matèria de protecció paisatgística, les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme han d'adaptar els seus instruments de planificació amb la finalitat d'assolir una especial protecció del paisatge dins l'àmbit del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera.

Article 6. Zona perifèrica de protecció.

D'acord amb l'article 18.1 de la Llei estatal 4/1989 de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres, per tal de garantir la minimització de nous impactes ecològics i paisatgístics, s'estableixen les diferents zones perifèriques de protecció següents:

- a) A l'illa d'Eivissa, l'entorn terrestre del parc, d'acord amb el plànol contingut a l'annex II d'aquesta llei.
- b) A l'illa de Formentera, l'entorn terrestre del parc, d'acord amb el plànol contingut a l'annex II d'aquesta llei.

Article 7. Zona d'influència socioeconòmica.

Es declara àrea d'influència socioeconòmica del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, als efectes prevists en l'article 18 de la Llei 4/1989, de 27 de març, l'espai format pels termes municipals on s'ubica el parc.

Article 8. Declaració d'utilitat pública.

1. Queden declarats d'utilitat pública i d'interès general els béns i els drets afectes a l'assoliment dels objectius que amb la declaració de parc es pretenen.

2. En tot cas, qualsevol privació de la propietat o d'interessos patrimonials derivada de l'establiment del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera, s'ha d'indemnitzar d'acord amb el que, a aquest efecte, estableixen les normes vigents.

Capítol III. Instruments d'ordenació i gestió del parc.

Article 9. Instruments d'ordenació i gestió del parc.

Els instruments d'ordenació i gestió del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera són:

- a) El Pla rector d'ús i gestió.
- b) Els plans sectorials.
- c) El Pla de treball anual.

Article 10. El Pla rector d'ús i gestió.

1. El Pla rector d'ús i gestió determinarà les normes, els suports i les condicions necessàries per al compliment de les seves finalitats.

2. A l'empara del Pla rector d'ús i gestió, les mesures de foment de bones pràctiques ambientals tenen prioritat en la gestió del parc. Aquestes mesures comporten ajuts econòmics i inversions directes per a la millora paisatgística i ecològica i per a la rehabilitació d'edificacions i habitatges. Sobretot, i mitjançant un programa anual d'ajuts i subvencions, s'han de fomentar les activitats agràries, ramaderes i forestals, i s'ha de donar preferència a la seva reconversió cap a tècniques i pràctiques ecològiques, així com cap a les pròpiament ambientals.

3. El Pla rector d'ús i gestió ha de tenir caràcter plurianual i ha d'incloure, com a mínim, les determinacions següents:

- a) El desenvolupament dels criteris bàsics de gestió continguts en el Pla d'ordenació dels recursos naturals dins l'àmbit del parc.
- b) La concreció dins l'àmbit del parc dels usos específics prevists pel Pla d'ordenació dels recursos naturals, tenint en compte el respecte als usos tradicionals en matèria d'activitats relacionades amb l'explotació de la sal, la pesca, l'agricultura i la ramaderia.
- c) La identificació de les activitats necessàries per a la protecció i el desenvolupament dels valors del parc, així com de les destinades a estendre'n el coneixement i estimació entre la ciutadania.
- d) Les prioritats en matèria de projectes d'investigació, gestió sostenible, d'intercanvi i experimentals en cooperació amb altres agents, públics i privats, orientats a la conservació de la biodiversitat.
- e) El detall de les activitats humanes que es considerin incompatibles amb el compliment dels objectius del parc.
- f) L'ordenació de les activitats identificades com a compatibles, incloses les referides a l'explotació ecològicament sostenible de les salines i d'aqüicultura.
- g) L'esclariment i la valoració econòmica de les prioritats d'inversió per al compliment dels objectius del parc.
- h) El procediment per a la tramitació i aprovació dels plans sectorials.

Article 11. Els plans sectorials.

Els plans sectorials han de desenvolupar determinats aspectes de la gestió del parc i reserves, de conformitat amb les previsions del Pla rector d'ús i gestió. Aquests plans els ha d'aprovar la conselleria competent en matèria de medi ambient, i s'han d'elaborar com a mínim els relatius:

- a) A l'ús públic del parc, especialment del seu litoral.
- b) A l'ordenació dels aprofitaments tradicionals a l'interior del parc i a la seva progressiva adaptació a estàndards ecològicament sostenibles.
- c) Al maneig d'espècies amenaçades o d'hàbitats singulars que estiguin sotmesos a plans d'actuació, recuperació i protecció d'àmbit superior al parc.

Article 12. El pla de treball anual.

El pla de treball anual s'ha de correspondre amb cada exercici econòmic i ha de comprendre com a mínim:

- a) Els objectius de gestió operativa per a l'exercici en execució del Pla rector d'ús i gestió i els plans sectorials.
- b) Les actuacions materials previstes per a l'any, que s'han d'ajustar a la disponibilitat pressupostària de l'exercici.

Capítol IV. Òrgans de gestió i finançament.

Article 13. Administració i gestió.

1. L'administració i gestió del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera és competència del Govern de les Illes Balears i s'ha d'instrumentar a través d'un director i un patronat.

2. El Govern de les Illes Balears ha d'establir els mecanismes de col·laboració i coordinació institucionals amb les administracions insulars i locals necessaris per tal de garantir la continuïtat i la protecció de l'entorn del parc dins el seu territori.

Article 14. Direcció del parc.

- 1. El director del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera ha d'assumir l'aplicació dels instruments de planificació, del pressupost i de l'administració i gestió del parc.
- 2. La titularitat de la direcció del parc correspon a una persona d'experiència

acreditada en la gestió conservacionista d'espais naturals.

Article 15. Patronat.

1. Es crea el Patronat del parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera com a òrgan col·legiat, de consulta, de participació i de suport en les tasques de gestió del parc, adscrit a la conselleria competent en matèria de medi ambient.

2. En el Patronat han de tenir representació les administracions públiques, les institucions, el col·lectiu de propietaris residents, els agricultors i ramaders, els pescadors i caçadors, les empreses salineres, les turístiques o d'oci, o d'altres situades dins l'àmbit del parc, les entitats de custòdia del territori i totes aquelles associacions i organitzacions, la finalitat de les quals concordi amb els principis que inspiren aquesta llei.

3. Les funcions del Patronat són:

a) Vetllar pel compliment de les normes establertes i la correcta aplicació dels instruments d'ordenació i gestió.

b) Informar sobre el Pla rector d'ús i gestió i els plans anuals de treball.

c) Informar sobre el règim econòmic i els programes d'ajuts i convenis de col·laboració.

d) Proposar les mesures i actuacions que consideri necessàries per millorar la gestió del parc.

e) Aprovar la memòria anual d'activitats i de resultats elaborada per la direcció del parc.

f) Elaborar i aprovar el seu propi reglament.

4. Reglamentàriament, s'han de desplegar tots aquells aspectes relatius a la composició i a l'organització necessaris per a la seva posada en funcionament.

Article 16. Finançament.

1. El Govern de les Illes Balears, amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma, ha d'habilitar els crèdits necessaris per garantir el que disposa aquesta llei.

2. En tot cas, tenen la consideració d'ingressos amb capacitat de generar crèdit els procedents de subvencions, donacions, i altres aportacions públiques o privades, com també les quantitats percebudes per la prestació de serveis al parc natural i els cànons que graven concessions per a l'explotació dels serveis atorgats a terceres persones.

Disposició addicional primera.

Els titulars de drets privats inclosos a l'àrea del parc tindran preferència, d'acord amb el desplegament reglamentari, per obtenir les compensacions, els ajuts, les concessions i les autoritzacions que es concedeixin pels poders públics per raó del compliment dels objectius de desenvolupament ecològicament sostenible del parc.

Disposició addicional segona.

Queden sense efecte les llicències per a l'execució d'obres dins l'àmbit del parc que incorrin en algun dels supòsits següents:

a) Que no comptin amb l'autorització o l'informe preceptiu de la Comissió Insular d'Urbanisme, si es tracta de sòl rústic.

b) Que no comptin amb l'informe favorable de la Conselleria de Medi Ambient previst en el punt 4 de l'Acord sobre iniciació de la tramitació del Pla d'ordenació de recursos naturals de ses Salines d'Eivissa i Formentera i el seu entorn terrestre i marí, aprovat pel Consell de Govern en la sessió de dia 27 d'agost de 1999, en el cas que fos exigible.

c) Que hagi transcorregut el termini per acabar les obres i, si la llicència no l'especifica, dins el termini de 24 mesos comptadors des de la data de concessió d'aquesta sense que les obres s'hagin iniciat, llevat quan es tracti d'obres de reforma sense augment del volum edificat.

Disposició addicional tercera.

En cap cas no s'admeten dins la zona perifèrica de protecció:

a) En sòl rústic, els nous habitatges unifamiliars de més d'una planta i amb una densitat superior a un habitatge per cada 30.000 m².

b) Nous polígons industrials i de serveis.

c) Noves infraestructures aèries de telecomunicació i línies aèries de cap mena.

d) Activitats extractives, tant terrestres com marines.

e) Noves places turístiques, tret de les dedicades a l'agroturisme.

Disposició addicional quarta.

1. En tots els instruments d'ordenació i gestió del parc s'ha de vetllar pel compliment estricte de les normatives internacionals i europees en matèria de biodiversitat i protecció ambiental existents en el seu moment, les quals són considerades de plena aplicació en virtut dels protocols internacionals ambientals i d'integració europea ratificats per Espanya.

2. El parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera s'ha d'integrar en les diferents xarxes de protecció de la biodiversitat del planeta, com ara la de

zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA), el Conveni Ramsar de protecció d'hàbitats humits com a zona humida d'importància internacional o la Xarxa Natura 2000 de la Unió Europea.

Disposició addicional cinquena.

1. Per tal de comprovar que la gestió del parc assoleix els objectius de conservació i sostenibilitat que promouen aquesta llei i els seus instruments d'ordenació i gestió, s'han de dur a terme avaluacions periòdiques de la seva gestió ambiental almenys cada quatre anys.

2. Aquestes avaluacions han de ser sempre externes a l'Administració i han de gaudir d'algun grau d'homologació reconegut per les autoritats ambientals de la Unió Europea. Els resultats han de ser públics i han d'incloure una proposta de mesures de millora de la gestió així com una valoració de progressió dels avanços en matèria d'adequació ambiental dels usos i de l'estat del parc.

Disposició addicional sisena.

Qualsevol persona, entitat o institució, té dret a conèixer les dades, els programes i les activitats relacionades amb la gestió del parc, en els termes establerts per la Llei estatal 38/1995, de 12 de desembre, sobre dret d'accés a la informació ambiental, modificada per la Llei estatal 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició transitòria primera.

1. Queda suspesa la classificació dels sòls urbans i urbanitzables existents dins els límits del parc fins que s'aprovi el Pla rector d'ús i gestió i, en tot cas, fins a un màxim de tres anys, comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei. Mentre es mantingui aquesta suspensió, tan sols es permeten obres de rehabilitació o reforma de les edificacions existents i sempre que no suposin un augment del volum edificat.

2. Queda classificat com a rústic la totalitat de l'àmbit del parc, excepte els sòls que tinguin la condició d'urbans d'acord amb l'article 8 de la Llei estatal 6/1998, de 13 d'abril, de règim del sòl i valoracions, i aquells necessaris per al correcte desenvolupament i funcionament ecològicament sostenible de la indústria salinera.

3. El Pla rector d'ús i gestió, de conformitat amb el previst a la Llei 4/1989, de 27 de març, fixarà les determinacions a les quals s'ha d'adaptar el planejament urbanístic així com el règim transitori que ha de regir fins que no es produeixi l'adaptació d'aquest planejament al Pla. Així mateix, delimitarà els sòls urbans i d'ús industrial saliner abans esmentats.

Disposició transitòria segona.

En defecte de legislació i normativa autonòmica d'aplicació, les infraccions i sancions del règim de protecció establert en aquesta llei, així com dels plans que se'n derivin, s'han de sancionar d'acord amb les disposicions del títol VI de la Llei estatal 4/1989, de 27 de març.

Disposició transitòria tercera.

1. En el cas que a l'entrada en vigor d'aquesta llei no estigués aprovat el Pla d'ordenació dels recursos naturals del parc, serà preceptiu que aquest es tramiti i s'aprovi en el termini de tres mesos comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei.

2. En el termini màxim de sis mesos, comptadors des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de les Illes Balears aprovarà el Pla rector d'ús i gestió.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquesta llei.

Disposició final primera.

S'autoritza el Govern de les Illes Balears per dictar totes aquelles normes necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta llei.

Disposició final segona.

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Per tant, orden que tots els ciutadans guardin aquesta llei que els tribunals i les autoritats als quals pertoca la facinguardar.

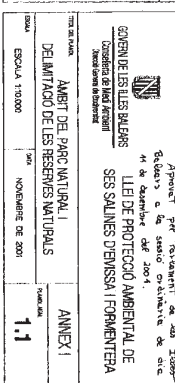
Palma, a denou de desembre de dos mil u.

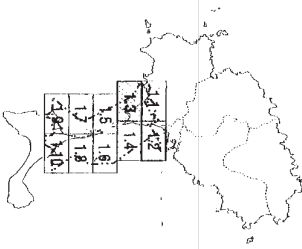
EL PRESIDENT

Francesc Antich i Oliver

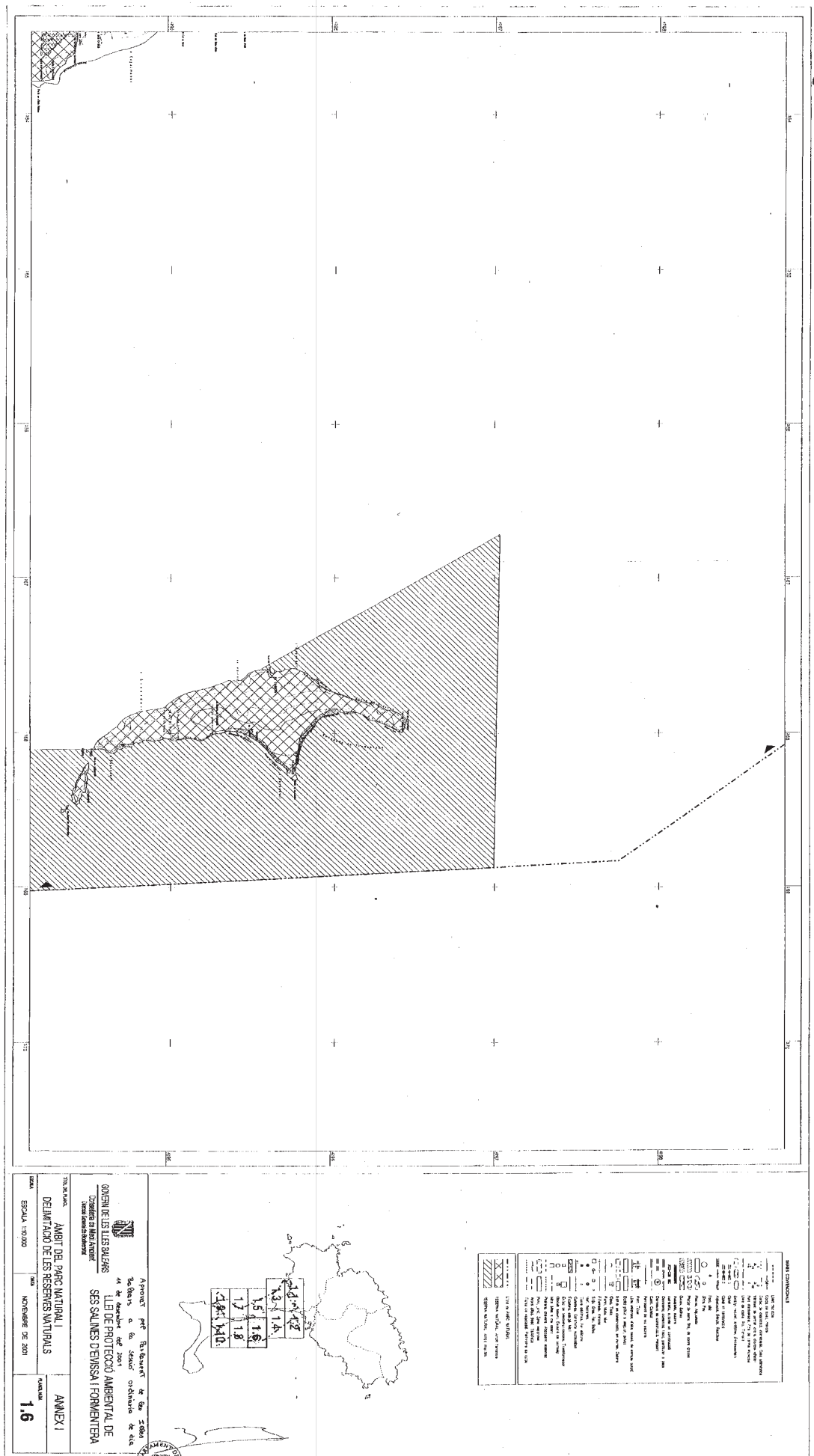
El Conseller de Presidència,

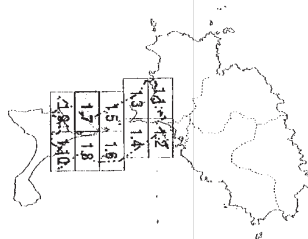
Antoni Garcías Coll

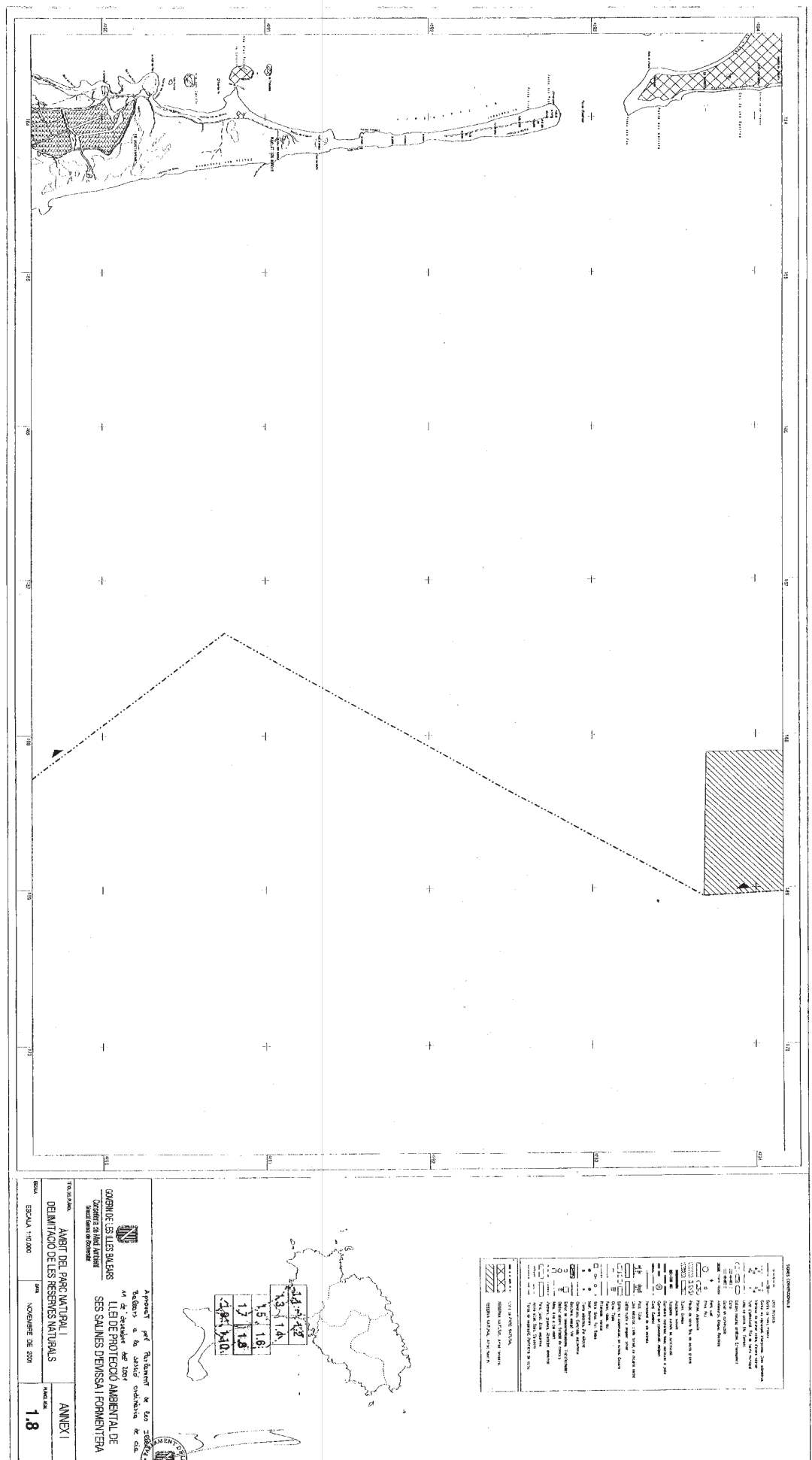

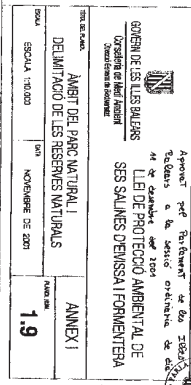

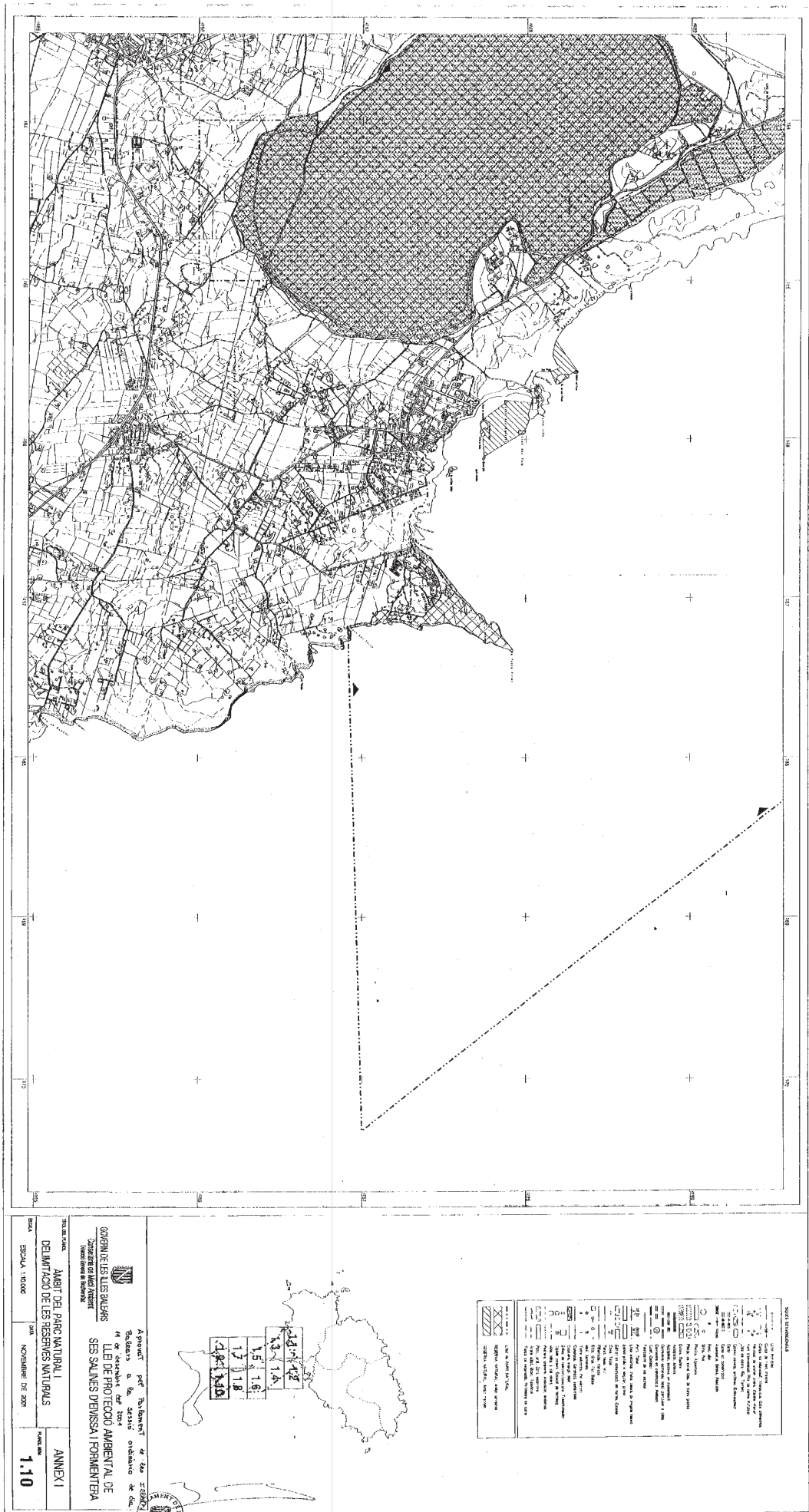

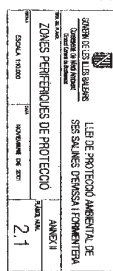

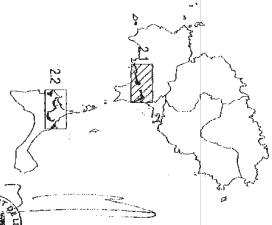

Aprobat per l'Assemblea de
 Educació i de Seguretat
 Ordinària
 Dia 11 de desembre del 2001

ZONES PÉRIPHÉRIQUES DE PROTECTION

[illegible]

